

שער הנגב - ערב שבת, כ"ו בניסן תשע"ז, 21 באפריל 2017 שלום לחברות ולחברים,

אין אופק

החג וחופשותיו נעו תזזיתית בין שלוה ביטחונית לאסון בטיחותי. לצד ימים יפים ושקט בגזרת הגבול, שילמנו, גם אנחנו את המס הבלתי נסבל: שניים מתלמידי קריית החינוך שער הנגב נקטלו בתאונות דרכים: אביב סקרש, סטודנט במכללת ספיר, בן 26, ממושב קדרון, שגר במפלסים, נהרג בהתהפכות טרקטור.

כמה ימים לאחר מכן, [נהרג אופק אוחנה](#), מהישוב נהורה, תלמיד כיתה י"ב בבית החינוך שלנו. גם הנהג הפוגע הוא תלמיד שלנו, שסיים אשתקד. בני משפחה קרובים, הן לנפגע והן לפוגע, לומדים אצלנו, מה שמגביר את המורכבות האנושית ואת האתגר החינוכי שניצב בפני צוות בית הספר. המנהלים, המחנכים והיועצים החינוכיים, שהתגייסו למשימה למרות החופשה וההרכב החסר, תיפקדו באופן מופתי. יחד עם מחלקות החינוך שלנו ושל לכיש, חיבקו ומחבקים את הנערים ואת המשפחות.

איריס, המחנכת של אופק, אמרה בלוויה: "קיבלת את הציון הגבוה ביותר בשיעור שמלמד על תחלואי העולם הזה ועל הדרך בה עלינו לנהוג כבני אדם האחד כלפי השני: בכבוד, בצנעה, בהקשבה ובעזרה הדדית. בכל אלו הצטיינת. לאורך השנים נהגת לומר רבות את המילה "תודה", היום אני רוצה להודות לך, למשפחתך, לך אורלי, לך עמי, על הזכות הגדולה שנפלה בחלקי להיות שותפה במסע עיצוב אישיותך המופלאה."

יש עם מי לדבר

אתמול הסתיים, במרכז ללימודי חוץ של "ספיר", קורס דוברות והסברה עבור כמה עשרות מסבירים בלתי פורמאליים מאשכול הנגב המערבי ועוטף עזה. הקורס הינו חלק מפרויקט MY5, המשותף לסוכנות ולג'וינט. מטרת הקורס - להכשיר תושבי הישובים בצפון מערב הנגב להתנהלות מול גורמי התקשורת בארץ ובעולם, בשיגרה ובחירום. מדובר בשיתוף פעולה יוצא דופן בין שני הארגונים היהודיים, שהמממנים שלהם - הפדרציות היהודיות בצפון אמריקה - ביקשו אותם לפעול ביחד למען תושבי אזורי העימות בישראל. הרעיון שגובש הוא להציג, בכל מזג אוויר בטחוני, את הפנים הרב ממדיות של האזור שלנו, על אתגריו ויתרונותיו, באמצעות תושבים מן השורה או ממלאי תפקיד שאינם בהכרח ראשי הארגונים והרשויות המקומיות.

בדברי הוקרתי למתנדבי תחום התקשורת, רגע לפני שקבלו את תעודת הסיום של הקורס הממצה, הזכרתי להם שאנחנו לא עובדים עבור התקשורת וכי המשימה שלנו היא לדווח על המתרחש כאן מנקודת מבט של מי שזהו ביתו ולא כחלק ממכונת הרייטינג שמתפרנסת בעיקר מדרמות ומחילוקי דעות, קוטביים ככל שאפשר. מול עיניכם בעת משבר, חידדתי, כשאתם מתראיינים לרדיו, לטלוויזיה או לאינטרנט, כותבים לעיתון או ברשתות החברתיות, צריכים לעמוד גם הצורך לחבק את הקושי של התושבים והרגשות האותנטיים שלכם וגם הפרספקטיבה ארוכת הטווח שנדרשת דווקא לעת מצוקה. יוצא שבימים הבאים ממש, ניתן לעצמנו דין וחשבון על ההבדל בין שואה - ולהבדיל, המאבק הקריטי לעצמאות - לבין ההתמודדות הקשה והמתמשכת שלנו למען החיים הנורמליים במדינת היהודים הדמוקרטית.

משהו מאווירת הקורס, תוכלו לשאוף מהמצגת שהכינו ורדה, בתיה ואורית, חברות כפר עזה: [הורידו את הסרטון](#).

השד העדתי

בדף הפייסבוק "[טורניר כדורגל שער הנגב 2017](#)" תמצאו שלל כתבות, תמונות וסרטונים מטורניר האביב הכי לוהט במחוזנו.

ב"שום דה סטאדיום" של דורות ראינו אחר הצהריים את היקים המקומיים גוברים 0:3 על התימנים של יחיני והארגנטינאים ממפלסים דילגו 0:2 על הברזילאים מברור חיל.

גדעון חוזר הביתה

גדעון נאור (בן 88), ראש המועצה השלישי של שער הנגב (1955-1957), ביקר אותנו השבוע. כמו רבים מבני דורו, התבונן האיש במהלך חייו בעין הסערות שעיצבו את ההיסטוריה היהודית והישראלית במאה העשרים. הוא נולד בשם קורט נסאו, בחבל הסודטים, שבצ'כיה, הצליח להגיע ארצה עם הוריו, לאחר פרוץ מלחמת העולם. התחנך בקבוץ מזרע, הקים את קבוץ גבים בקיץ 1947, בתקופתו הוקמה שדרות, כוועד מקומי בשער הנגב. מייד עם סיום תפקידו, הוא עזב את גבים והיה כעשור ראש המועצה הראשון של קרית גת. גדעון, כבד הראייה וחד המבט הגיע לכאן מרמת השרון בתחבורה ציבורית: אוטובוס ורכבת. כאורח לרגע, לאחר עשרות שנים, הוא מציין בהתרגשות את פארק ספירים המפותח להפליא, במקום בו שכנה מעברת שדרות, לפני שישה עשורים. כשפנינו מהכביש הראשי לתחנת הדלק של שער הנגב, הוא סיפר על המאבק להבאת התחנה ועל הנחת הצריף הירוק מקבוץ דורות בקרבת תחנת הדלק, צריף בו שכנו משרדי המועצה האזורית בשנותיה הראשונות.

חג בניסן

גדעון בא לכאן בכדי להשתתף במסיבת יום ההולדת של ניסן ניר, שהינו בן גילו ואחרון המייסדים של גבים, מבין חברי הקבוץ. אלו חלק ממילות השיר שהוקדש לניסן בערב לכבודו (למנגינת "באלה הידיים"):

**באלה הידיים דבקות בסיסמא,
באלה הידיים רקדת בתנועה.
קשרת שרוך אדום לחולצה כחולה,
להכשרה בגבע יצאת בשמחה.**

**אי, אי, אי עוד לא עשית די
ואנו רק נגידה כל לחי!**

**בשנת תש"ז ירדת, צעיר ורענן,
יחדיו עם חבריך, בשליחות העם,
לנגב הנצור, להיות בקו האש,
לשמור על קו המים, שלא יתייבש.**

אי, אי, אי

**היום אתה פנוי, כשאר "המתבגרים",
ללכת ל"יחדיו", עם כל החברים,
לשמור שם על כושר, לשמוע הרצאות,
בגיל שמונים ושמונה, ניתן עוד לעשות.**

**אי אי אי עוד לא עשית די,
ואנו עוד נגידה – כה לחי!**

בריאות לניסן, חנה ולכל ותיקינו.

שבת שלום, אלון